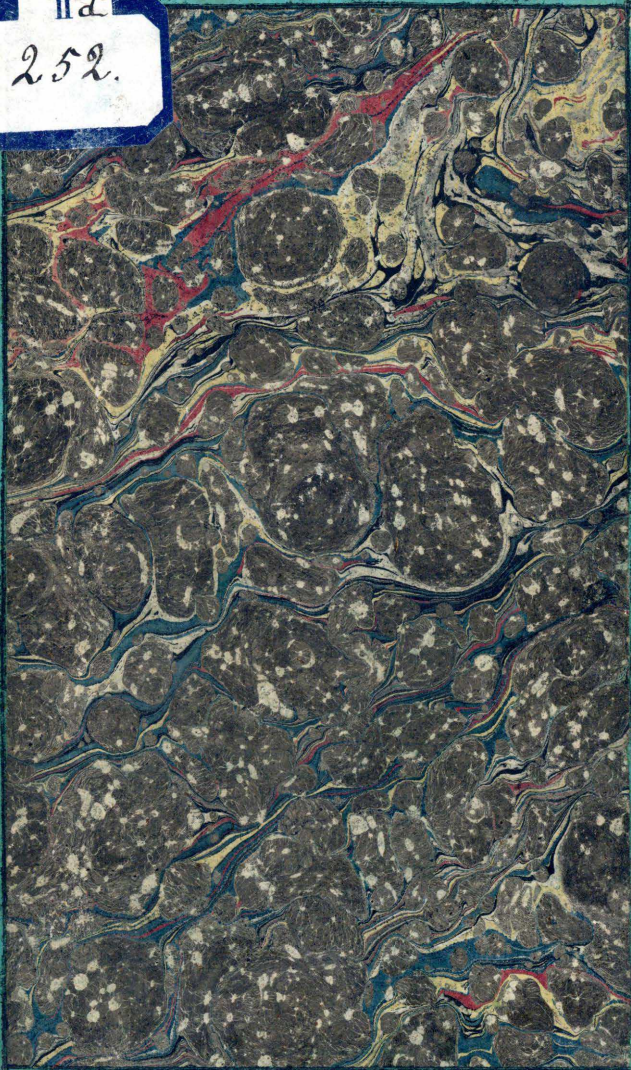

II d

252.

ANACREONTIS
CARMINA.

CUM

SAPPHONIS,

ET

ALCAEI
FRAGMENTIS.

Nec, si quid olim lusit ANACREON,
Delevit aetas — HOR.

— Spirat adhuc amor
Vivuntque commissi calores
ÆOLIAE fidibus PUELLAE. Idem.

Et te sonantem plenius aures
Alcace plectro—
Exactos Tyrannos. Id.

ΑΙ ΤΟΥ
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ
Ω, ΔΑΙ.
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΣΑΠΦΟΥΣ,
ΚΑΙ ΤΟΥ
ΑΛΚΑΙΟΥ
ΛΕΙΨΑΝΑ.

— *αυτῶν, ἢτε παλαιοτέρων.*

GLASGOW:
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUDERANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI
MDCCLVII.

ΑΙ ΤΟΤ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ω Δ Α Ι.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΝ.

ΘΕΛΩ λέγειν Ἀτρεΐδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν.
Ἀ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἐρώτα μῆνον ἤχει.
Ἡμεῖς αὖ νεῦρα πρῶην
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν.
Καγὼ μὲν ἤδον ἄθλος
Ἡρακλῆος· λύρη δὲ
Ἐρωτας ἀντεφώνει.

6 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Χαίροίτε λοιπόν ἡμῖν,
 Ἡρώες· ἡ λύρη γὰρ
 Μόνος ἔρωτας ᾄδει.

Β'. ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
 Ὅπλα δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 Ποδωκίην λαγωοῖς,
 Λέεσι χάσμι' ὀδόντων,
 Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκλόν,
 Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
 Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
 Γυναιξὶν ἔκ' ἔτ' εἶχεν.
 Τί ἔν δίδωσι; κάλλος·
 Ἀντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
 Ἀντ' ἐγχείων ἀπάντων.

Νικᾶ δὲ καὶ σίδηρον,
Καὶ πῦρ, καλή τις ἔσα.

Γ'. ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἀρκλος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοῶττα,
Μερόπων δὲ φύλα πάντα
Κεῖται κόπῳ δαμέντα·
Τότε Ἔρως ἐπισαθείς μεν
Θυρέων ἐκοπ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κατὰ μεῦ σχίσαις ὀνείρας;
Ὁ δ' Ἔρως, ἀνοίγε, φησί,
Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι.
Βρέχομαι δὲ, κατέληγον

8 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Καλὰ νύκτα πεπλάνημαι.

Ελέησα ταῦτ' ἀκῆσας·

Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἄψας

Ἀνέωξα. καὶ βρέφος μὲν

Ἔσορῶ, φέροντα τόξον,

Πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην.

Παρά δ' ἱσίνην καθίσας,

Παλάμαισι χεῖρας αὐτῆ

Ἀνέθαλπον· ἐκ δὲ χαίτης

Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.

Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,

Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν·

Τόδε τόξον ἐσὶ μοι νῦν,

Βλάβεται βραχεῖσα νευρή.

Τανύει δὲ, καὶ με τύπτει

Μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἷσρος·
 Ἀνὰ δ' ἄλλελοι καχάζων,
 Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι·
 Κέρας ἀβλαβές μὲν ἔστι,
 Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

Δ'. Εἰς ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίναῖς τερεΐναις,
 Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
 Στορέσας, θέλω προπίνειν.
 Ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δῆσας
 Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
 Μέθυ μοι διακονεῖτω.
 Τροχὸς ἄρματος γὰρ οἶα,
 Βίότος τρέχει κυλιθεὶς·
 Ολίγη δὲ κεισόμεθα.

10 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Κόνις, ὅσῃων λυθέντων.
 Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν,
 Τί δε γῇ χεῖν μάταια;
 Εμὲ μάλλον, ὥς ἔτι ζῶ,
 Μύρισον, ῥόδοις δὲ κράτα
 Πύκασον, κάλει δ' ἑταῖρην.
 Πρὶν ἔρως ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
 Ὑπὸ νερτέρων χορείας,
 Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

Ε'. ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
 Μίξωμεν Διονύσω.
 Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
 Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
 Πίνωμεν αἶθρὰ γελῶντες.

Ρόδον ὦ φέρινον ἄνθος,
Ρόδον ἔαρος μέλημα.
Ρόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.
Ρόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰσλοῖς,
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
Στέψον ἔν με, καὶ λυρίσω
Παρά σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς.
Μετὰ χάρις βαθυκόλπῃ
Ροδίνοισι σεφανίσκοις
Πεπυκασμένος χορεύσω.

ς. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Στεφάνης μὲν κροτάφοισι
Ροδίνης συναρμόσαντες,
Μεθύομεν ἄβρα γελῶντες.

12 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κέρα
 Καλὰ κισσοῖσι βρέμοντας
 Πλοκάμοις φέρσας θύρας
 Χλιδανόσφυρος χορεύει.
 Ἀβροχαίτας δ' ἅμα κῆρος
 Στομάτων ἀδύ πνεόντων,
 Κατὰ πηκλίδων ἀθύρων
 Προχέει λίγειαν ὀμφάν.
 Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
 Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίῳ
 Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
 Τὸν ἐπὶ ῥαλὸν γεραίοις
 Κῶμον μέτεισι χαίρων.

Ζ'. Εἰς Ἑρῶτα.

Υακινθίνῃ με ράβδῳ

Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζων
 Ἐκέλευσε συντροχάζειν.
 Διὰ δ' ὄξεων μ' ἀναύρων
 Ευλόχωντε καὶ φαραγῶν
 Τροχάοντα πείρειν ὕδρος.
 Κραδίη δὲ ρινὸς ἄχρῃς
 Ἀνέβαινε, καὶν ἀπέσβην.
 Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
 Ἀπαλοῖς πλεροῖσιν, εἶπεν,
 Σὺ μὲν εἰ δύνῃ φιλήσαι.

Η'. Εἰς τὸν ἑαυτοῦ ὄνειρον.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
 Ἀλιπορφύροις τάπησι,
 Γεγανυμένος Λυαίῳ,
 Ἐδόκην ἀκροῖσι τάρσοις

14 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Δρόμον ὦκὺν ἐκτανύειν,
 Μετὰ παρθένων αἰθύρων.
 Ἐπεκερτόμεν δὲ παῖδες
 Ἀπαλώτεροι Λυαίῃς,
 Δακέθυμά μοι λέγοντες
 Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
 Ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
 Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
 Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

Θ'. Εἰς περιστέραν.

Ἐρασμίῃ πέλεια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασαι;
 Πόθεν μύρων τοσούτων,
 Ὑπ' ἡέρος θέσσαι,

Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
Τίς ἐσί, σοὶ μέλει δέ.
Ἀνακρέων μ' ἐπεμψε
Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
Κρατῆντα καὶ τύραννον.
Πέπρακε με Κυθήρη
Λαβῶσα μικρὸν ὕμνον.
Εγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Διακονῶ τοσαῦτα·
Καὶ νῦν οἷας ἐκείνῃ
Ἐπισόλας κομίζω.
Καὶ φησιν εὐθέως με
Ελευθερὴν ποιήσειν.
Εγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με,

16 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Δάλη μενῶ παρ' αὐτῶ.
 Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 Ὄρη τε καὶ ἀγρῶς,
 Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
 Φαγῶσαν ἀγρίον τι;
 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 Ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτῷ.
 Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
 Πῖσσα δ' ἂν χορεύσω,
 Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 Πτεροῖσι συγκαλύψω.
 Κοιμαμένη δ' ἐπ' αὐτῶ
 Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.

Ἐχεις ἅπαντ', ἀπελθε·
Λαλισέραν μ' ἔθηκας,
Ἀνθρώπε, κ' κορώνης.

Γ'. Εἰς ἐρωτὰ κήρινον.

Ἐρωτὰ κήρινόν τις
Νεινίης ἐπώλει.
Ἐγὼ δέ οἱ παραστὰς,
Πόσ' θέλεις, ἔφην, σοι
Τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι.
Ὁ δ' εἶπε δωριάζων,
Λάβ' αὐτόν, ὅππόσ' λῆς.
Ὅμως δ' ἂν ἐκμάθης πᾶν,
Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνης.
Ἀλλ' εἰ θέλω συνοικεῖν
Ἐρωτὶ παντορέκτη.

Δός ἔν, δός αὐτόν ἡμῖν
 Δραχμῆς καλὸν σύννευον.
 Ἐρως, σὺ δ' εὐθέως με
 Πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
 Κατὰ φλογὸς τακῆσῃ.

ΙΑ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
 Ανακρέων, γέρον εἰ
 Λαβὼν ἔσοπλον, ἄθρει
 Κόμας μὲν ἔκ' ἔτ' ἔσας,
 Ψιλὸν δὲ σευ μέτωπον.
 Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
 Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
 Οὐκ οἶδα· τῆτο δ' οἶδα,
 Ὡς τῷ γέροντι μάλλον

Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσω πέλας τὰ μοίρης.

ΙΒ'. ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τί σοι, θέλεις, ποιήσω,
Τί, σοι, λάλη χελιδών;
Τὰ ταρσά σευ τὰ κῆφα
Θέλεις, λαβὼν ψαλίζω;
Ἡ μᾶλλον ἐνδοθέν σευ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Ἐκείνος, ἐκθερίζω;
Τί μεν καλῶν ὀνείρων,
Υποθρίαισι φωναῖς
Αφήρπασας Βάθυλλον;

ΙΓ'. ΕΙΣ ΕΛΥΤΟΝ.

Οἱ μὲν, καλὴν Κυθήδην

20 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
Ἐν ἔρεσιν βοῶντα,
Λέγουσιν ἐκμανῆναι.
Οἱ δὲ Κλάρη παρ' ὄχθαις
Δαφνηφόροιο Φοίβης
Δάλλον πτόντες ὕδωρ
Μεμηνότες βοῶσιν.
Ἐγὼ δὲ τῷ Λυαίῳ
Καὶ τῷ μύρῳ κορεσθεῖς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

ΙΔ'. Εἰς ἐρωτά.

Θέλω, θέλω φιλησαι·
Ἐπειθ' ἔρως φιλεῖν με·
Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα

Ἀβυλόν, ἧκ' ἐπείαθ' ἡν.
Ὁ δ' εὐθύ τόξον ἄρας
καὶ χρυσέην φαρέτριν,
Μάχη με προκαλεῖτο.
Καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
καὶ δόρα καὶ βοεῖην,
ἔμαρνά μιν ἔρωτι.
Ἐβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον,
ὣς δ' ἧκ' ἔτ' εἶχ' οἷσός,
ἠσχαλλεν εἰθ' ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον. Ἄ ὦς
Μέσον δὲ καρδίας με
ἔδυσε, καὶ μ' ἔλυσε.
Μαίτην δ' ἔχω βοεῖην.

22 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τί γὰρ βαλῶμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἐχέσης;

ΙΕ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Οὐ μοι μέλει Γύγας, / *Τα Τυραν*
Τῷ Σάρδεων ἀνακτός·
Οὐθ' αἰρέει με χρυσός,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Εμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπὴν·
Εμοὶ μέλει ρόδοισι
Κατασέφειν κάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ὡς ἔν' ἐτ' εὐδί' ἐσὶ,
Καὶ πῖνε, καὶ κύβευε,

Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ·
 Μὴ νῆσος, ἣν τις ἔλθῃ,
 Λέγῃ, σὲ μὴ δεῖ πίνειν.

ΙΓ. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 Οἷ δ' αὖ Φρυγῶν αὐτάς,
 Ἐγὼ δ' ἑμὰς ἀλώσεις.
 Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
 Οὐ πέζος, ἔχ' ἰ νῆες·
 Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 Ἀπ' ὀμμάτων βαλὼν με.

ΙΔ. ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥ.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
 Ἡΐφαισέ, μοι ποιήσον,
 Πανοπλίαν μὲν ἔχ'.

24 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τί γάρ μάχαισι κάμοι;
Ποτήριον δὲ κοῖλον.
Ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
Ποιεῖ δέ μοι καὶ αὐτὸ,
Μήτ' ἄσρα, μήθ' ἀμάξας,
Μὴ συγνὸν Ωρίωνα.
Τί Πλειάδεσσι κάμοι;
Τί δ' ἄσρασιν Βοώτεω;
Ποίησον ἀμπέλους μοι,
Καὶ βότρυας καὶ αὐτὸ,
Καὶ χρυσέας πατῆνας,
Ὅμῃ καλῶ Λυαίῳ,
Ἐρωτα καὶ Βάθυλλον.

ΙΗ'. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Καλὴ τέχνη, τόρευσον

Ἔαρος κύπελλον ἡδύ,
Τὰ πρῶτα τερπνὰ ἡμῖν
Ρόδα φέρουσιν ὥρην.
Ἀργύριον δ' ἀπλώσας,
Ποτόν ποίει μοι τερπνόν.
Τῶν τελετῶν, παραινῶ,
Μή μοι ξένον τορεύσης,
Μὴ φευκλὸν ἰσόρημα.
Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
Βάκχον εὖιον ἡμῖν.
Μῦσις νάμαλος ἢ Κύπρις
Ὑμεναίοις κροτᾷσα.
Χάρασ' Ἐρώτας ἀνόπλους,
Καὶ Χαρίτας γελώσας
Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,

26 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εὐβότρυον, κομῶσαν.

Σύναπτε κέρως εὐπρεπεῖς,

Ἄν μὴ Φοῖβος ἀθύρη.

ΙΘ'. ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΝ ΠΙΝΕΙΝ

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,

Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·

Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,

Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.

Τί μοι μάχεσθ', ἐταῖροι,

Κ' αὐτῷ θελοντὶ πίνειν;

Κ'. ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλῃ ποτ' ἔση

Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις·

Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἐπ' ἤ

Πανδιόνοσ χελιδών.

Ἐγὼ δ' ἔσοπλον εἶην,

Ὅπως αἰεὶ βλέπῃς με.

Ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,

Ὅπως αἰεὶ φορῇς με.

Ὑδωρ θέλω γενέσθαι,

Ὅπως σὲ χρῶτα λῶσω.

Μύρον, γύναι, γενοίμην,

Ὅπως ἐγὼ σ' αἰλείφω.

Καὶ ταινίη δὲ μασῶν,

Καὶ μάργαρον τραχήλῳ.

Καὶ σάνδαλον γενοίμην,

Μόνον ποσὶν πατεῖν με.

ΚΑ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,

Βρομὶς πιεῖν ἀμυσί·
 Ὑπὸ καῶματος γὰρ ἤδη
 Προποθεὶς ἀνασενάζω.
 Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνης,
 Στεφάνης δ', οἷς πυκάζω,
 Τὰ μέτωπά μου πικαίει·
 Τὸ δὲ καῶμα τῶν ἐρώτων
 Κραδίῃ τινὶ σκεπάζω.

ΚΒ'. ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βαθυλλε,
 Κάθισον, καλὸν τὸ δένδρον.
 Ἀπαλὰς σείει δὲ χαίτας
 Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
 Παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει
 Πηγὴ ῥέεσσα πειθῆς.

Τίς ἂν ἐν ὄρῳ παρέλθοι
Καταγώγιον τοῖστον;

ΚΓ'. ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ Πλάτος εἶγε χρυσῶ
Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
Ἐκαρτέρην φυλάττων·
Ἴν, ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
Εἰ δ' ἔδῃ τὸ πρίασθαι
Τὸ ζῆν ἐνεσι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην σενάζω;
Τί καὶ γόος προπέμπω;
Θανεῖν γάρ εἰ πέπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,

30 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Πιόντι δ' οἶνον ἡδύν,
Εμοῖς φίλοις συνεῖναι,
Εν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

ΚΑ΄. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην,
Βίωτα τρίβον ὁδεύειν,
Χρόνον ἔγνων, ὃν παρήλθον,
Ὅν δ' ἔχω δραμεῖν, ἔκ οἶδα.
Μέθελε με, φροντίδες·
Μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔσω.
Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
ΠΑΪΞΩ, ΓΕΛΑΣΩ, ΧΟΡΕΥΣΩ,
Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίῃς.

ΚΕ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Όταν πίνω τὸν οἶνον,
Εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.
Τί μοι, τί μοι γόων,
Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θανεῖν με δεῖ, καὶ μὴ θέλω.
Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
Πίωμεν ἔν τὸν οἶνον,
Τὸν τῶ καλῶ Λυαίῃς.
Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς,
Εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.

ΚΣ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Όταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
Εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσῃς,

Θέλω καλῶς αἶδειν.

Κισσοσεφῆς δὲ κῆμαι,

Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.

Ὀπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.

Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·

Μεθύοντα γάρ με κείδαι

Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

ΚΖ'. Εἰς ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,

Ὁ λυσίφρων, ὁ Λυαῖος,

Ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς

Εἰσέλθῃ μεθυδότης,

Διδάσκει με χορεύειν.

Ἐχω δὲ καὶ τι τερπνόν

Ὅ τὰς μέθας ἐρασάς,

Μετὰ κρότων, μετ' ὠδαῖς·
 Τέρπει με κ' Ἀφροδίτα,
 Καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

ΚΗ'. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΕΤΑΙΡΑΝ.

Ἄγε, ζωγράφων ἄρισε,
 Γράφε, ζωγράφων ἄρισε,
 Ροδέης κοίρανε τέχνης,
 Ἀπέεσαν, ὡς ἂν εἰπω,
 Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
 Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
 Ἀπαλὰς τε καὶ μελαίνας·
 Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνῃται,
 Γράφε καὶ μύρτα πνεύσας.
 Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
 Ὑπὸ πορφύραισι χαίταις

34 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ἐλεφάντινον μέτωπον.

Τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
Διάκοπτε, μήτε μίσγε.

Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,

Τὸ λεληθότως σύνοφρυον

Βλεφάρων ἴτυν κελαίνην.

Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς

Ἀπὸ τῆ πυρὸς ποιήσον·

Ἄμα γλαυκόν, ὥς Ἀθήνης·

Ἄμα δ' ὑγρόν, ὥς Κυθήρης.

Γράφε ρῖνα καὶ παρειάς,

Ρόδα τῷ γάλακτι μίξας.

Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθῆς,

Προκαλούμενον φίλημα.

Τρυφερὰ δ' ἔσω γενεῖς

Περὶ Λυγδίνῳ τραχίλῳ
 Χάριτες πέτοινο παῖσαι.
 Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
 Ὑποπορφύροισι πέπλοις.
 Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 Ολίγον, τὸ σῶμ' ἐλεγχον.
 Ἀπέχει βλέπω γὰρ αὐτήν.
 Τάχα, κηρὲ, καὶ λαλήσεις.

ΚΘ'. ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Γράφε μοι Βάθυλλον ἔγω
 Τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
 Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
 Τὰ μὲν ἐνδοθεν, μελαίνας,
 Τὰ δ' ἐς ἄκρον, ἡλιώσας.
 Ἐλίκας δ' ἐλευθέρας μοι,

36 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Πλοκάμων ἄτακτα συνθεῖς,

Ἀφές, ὡς θέλῃσι, κείσθαι.

Ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες

Στεφέτω μέτωπον ὄφρ' ὤς

Κυανότερη δράκόντων.

Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔσω,

Κεκερασμένον γαλήνη·

Τὸ μὲν ἐξ Ἄρῃος ἔλκον,

Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·

Ἴνα τίς τὸ μὲν φοβῆται,

Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμάται.

Ροδινὴν δ', ὅποῖα μῆλον,

Χνοῖν ποίει παρειήν.

Εὐρύθημα δ' ὡς ἂν αἰδῆς

Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.

Τὸ δὲ χεῖλος, ἔκ' ἐτ' οἶδα,
Τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις·
Απαλόν, γέμον τε πειθῆς.
Τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς
Εχέτω λαλῶν σιωπῇ.
Μέγα δὲ πρόσωπον ἔσω.
Τὸ δ' Ἀδώνιδος παρῆλθον·
Ελεφάντινος τράχηλος.
Μεταμάζιον δὲ ποίει,
Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμῆ,
Πολυδεύκεος δὲ μηρῶς,
Διονυσίην δὲ νηδύν.
Απαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Αφελῇ ποιήσον αἰδῶ,

38 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Παφίην θέλυσαν ἤδη.

Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,

Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι

Δύνασαι τὰ δ' ἦν ἀμείνω.

Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;

Λάβε μισθόν, ὅσσον εἶπης.

Τὸν Απόλλωνα δὲ τῷτον

Καθελὼν, ποίει Βαθύλλον.

Ἦν δ' ἐς Σάμον πότ' ἔλθης,

Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλης.

Λ'. Εἰς ἔρωτα.

Αἱ Μῆσαι τὸν Ἐρωτα

Δήσασαι σεφάνοισι

Τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν.

Καὶ νῦν ἡ Κυθήρεια

Ζητεῖ, λύτρα φέρσας,
 Λύσασθαι τὸν Εἰρώτα.
 Καν λύση δέ τις αὐτόν,
 Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ.
 Δαλεύειν δεδίδακται.

ΛΑ΄. ΕΙΣ ΕΛΥΤΟΝ.

Ἀφές με, τὰς θεάς, σοι
 Πιεῖν, πιεῖν ἄμυσί.
 Θέλω, θέλω μανῆναι.
 Εἰμαίνει Ἀλκμαίων τε,
 Χ' ὁ λευκόπτερος Οἰρέτης,
 Τὰς μητέρας κτανόντες.
 Ἐγὼ δὲ μηδὲνα κτὰς,
 Πιὼν δ' ἐρυθρόν οἶνον,
 Θέλω, θέλω μανῆναι.

40 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτριν,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον.

Εμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μέτ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν Ἑκτορος μάχαιραν.

Εγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
Καὶ σέμμα τέτο χαίταις,
Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

ΛΒ'. Εἰς τοὺς αὐτοῦ ἐρωτάς.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίσσαι κατεπεῖν,
Εἰ ἡμαθῶδες εὐρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,

Σε τῶν ἐμῶν ἐρώτων
 Μόνον ποιῶ λογισήν.
 Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
 Ἐρωτας εἰκοσιν ἔες,
 Καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλας·
 Ἐπεὶ δ' ἐκ Κορίνθου
 Ἔες ὀρμαθὺς ἐρώτων·
 Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
 Ὅπως καλαὶ γυναῖκες.
 Τίθει δὲ Λεσβίης μοι,
 Καὶ μέγρι τῶν Ἰώνων,
 Καὶ Καρίης, Ρόδου τε
 Δισχιλίους ἔρωτας.
 Τί φης αἰὲ κηρωθεῖς.
 Οὐπω Σύρους ἐλεξα,

42 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Οὐπω πόθ' οὐ Κανώβ' οὐ
Οὐ τῆς ἀπαντ' ἐχέσης
Κρήτης, ὅπ' πόλεσσι
Ἔρως ἐποργιάζει.
Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
Τὰς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε καὶ Ἰνδῶν
Ψυχῆς ἐμῆς Ἔρωτας;

ΛΓ'. ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν
Ἐτησίη μολᾷσα,
Θέρει πλέκεις καλὴν
Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
Ἡ Νεῖλον ἢ πὶ Μέμφιν.
Ἔρως δ' αἰεὶ πλέκει μεν

Ἐν καρδίῃ καλῇν.

Πόθος δ' ὁ μὲν πτερᾶται,

Ὁ δ' ὦν ἐστὶν ἀκμὴν,

Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.

Βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ

Κεχηνότων νεοτῶν,

Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρὰς

Οἱ μείζονες τρέφουσιν.

Οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς

Πάλιν κύουσιν ἄλλας.

Τί μῆχος ἔν γένηται;

Οὐ γὰρ σθένω τοσούτας

Ἐρωτας ἐκδοῆσαι.

ΛΔ'. ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Μὴ με φύγῃς, ὄρῳσα

Τὰν πολίαν ἔθειραν·
 Μὴδ' ὅτι σοι πάρεςιν
 Ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας,
 Τὰ μὰ φίλτρα διώξης.
 Ὅρα, καὶ ν' σεφάνοισιν
 Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
 Ρόδοις κρίνα πλακέντα.

ΛΕ'. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Ὁ ταῦρος ἄτος, ὦ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι·
 Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
 Σιδωνίην γυναῖκα.
 Περὰ δὲ πόντον εὐρύν,
 Τέμνει δὲ κύμα χηλαῖς.
 Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος

Ἐξ ἀγέλης ἑλαθεῖς
Ἐπλευσε τὴν θάλασσαν,
Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκείνος.

ΑΣ'. ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΙΜΕΝΩΣ ΖΗΝ.

Τί με τῆς νόμης διδάσκεις,
Καὶ ρητόρων ἀνάγκας;
Τί δέ μοι λόγων τοσούτων
Τῶν μηδὲν ὠφελόντων;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἀπαλὸν πόμα Λυαίης·
Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσεῆς Ἀφροδίτης.
Πολιαὶ σέφῃσι κάραν.
Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ·
Τὴν ψυχὴν με κάρωσον.

46 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
Ο θανῶν ἐκ ἐπιθυμεί.

ΛΖ. ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε, πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες ῥόδα βρύουσιν.
Ἴδε, πῶς κύμα θαλάσσης
Ἀπαλύνεται γαλήνῃ.
Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.
Ἴδε, πῶς γέρανος ὀδεύει.
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ δονῶνται.
Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
Καρποῖσι γαῖα προκύπτει.
Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.
Βρομὶς σέφεται νᾶμα.

Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
Καθελὼν ἤνθησε καρπός.

ΑΗ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Εγὼ γέρων μὲν εἰμι,
Νέων πλεον δὲ πίνω.
Κὰν δεήσει με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἄσκον.
Ὁ νάρθηξ δ' ἔδεν ἔστιν.
Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Παρέσω, καὶ μαχέσθω.
Εμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν οἶνον ἡδὺν
Ἐγκεράσας, φόρησον.
Εγὼ γέρων μὲν εἰμι,
Σειληνὸν ἐν μέσοισι

48 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Μιμῶμενος χορεύσω.

ΛΘ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Τότε μευ ἦτορ ἰανθεν
 Λιγαίνειν ἀρχεται μέσας.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Απορίπτονται μέριμναι,
 Πολυφρόντιδες τε βεβλαῖ
 Ἐς ἀλικτύπης ἀήτας.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 Λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
 Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
 Δονέει μέθη γανώσας.
 Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον
 Στεφάνης ἀνθεσι πλέξας,

Ἐπιθείς τε τῷ καρήνῳ,
Βίῳτ' ἀμέλπω γαλήνην.
Ὅτ' ἐγὼ πίων τὸν οἶνον,
Μύρω εὐώδεϊ τέγξας
Δέμας, ἀγκάλαις δὲ κέρην
Κατέχων, Κύπριν αἰείδω.
Ὅτ' ἐγὼ πίων τὸν οἶνον,
ὑπὸ κυρτοῖς δὲ κυπέλλοις
Τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας,
Θιάσῃ τέρπομαι κέρων.
Ὅτ' ἐγὼ πίων τὸν οἶνον,
Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος,
Τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
Τὸ θανεῖν γὰρ μέγα πάντων.

Μ'. ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἐρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμωμένην μέλιτταν
 Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
 Τὸν δ' ἄκτυλον δὲ δαχθεὶς
 Τὰς χειρὸς ὠλόλυξε.
 Δραμῶν δὲ καὶ πεταθεὶς
 Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 Ὄλωλα, μάτερ, εἶπεν,
 Ὄλωλα, καποθνήσκω.
 Ὄφιν μ' ἐτυψε μικρὸς
 Πτερωτὸς, ὃν καλᾷσι
 Μελίτταν οἱ γεωργοί.
 Ἀ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
 Πονεῖ τὸ τὰς μελίττας,

Πόσον, δοκῆς, πονῶσιν,
Ἔρως, ὅσως σὺ βάλλεις;

ΜΑ'. Εἰς ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον·
Αναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
Τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
Τὸν ὅλας ποθ' ἔνθα μολπὰς,
Τὸν ὁμότροπον Ἐρωτι,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
Δί' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
Δί' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
Δί' ὃν ἀμπαυεῖται λύπα,
Δί' ὃν εὐνάζει' ἀνία.
Τὸ μὲν ἔν πόμα κεραθεῖν
Ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·

Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μυχθὲν
 Ἀνεμοτρόπῳ θυέλλῃ.

Τὸ μὲν ἔν πόμα λάβωμεν,
 Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν.

Τί γάρ ἐσι σοι κέρδος
 Οἰδυρωμένῳ μερίμναις;

Πόθεν, οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.

Μεθύων θέλω χορεύειν,
 Μεμυρισμένος δὲ παίζειν
 Μὲτ' αἰ καλῶν γυναικῶν.

Μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν,
 Ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.

Ἰλαροὶ πίωνμεν οἶνον·
 Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

ΜΒ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσῃ
 Φιλοπαίγμονος χορείας·
 Φιλέω δ', ὅταν ἐφήβῃ
 Μέλ' αὖ συμπότῃ λυρίζω.
 Στεφανίσκῃ δ' ὑακίνθων
 Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
 Μέλ' αὖ παρθένων ἀθύρειν
 Φιλέω, μάλιστα πάντων.
 Φθόνον ἔκ οἷδ' ἐμὸν ἦτορ·
 Φθόνον ἔκ οἷδα δαϊκτόν.
 Φιλολοιδόροιο γλώττης
 Φεύγω βέλεμνα κῆφα.
 Στυγέω μάχας παροίνῃς
 Πολυκώμῃς κατὰ δαῖτας,

54 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Νεοθηλαῖσιν ἅμα κέραις
Υπὸ βαρβίτῳ χορεύων.
Βίον ἡσυχὴν φέρωμεν.

ΜΓ'. ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαρίζομέν σε, τέτλιξ,
Ὅτι δένδρεων ἐπ' ἄκρων,
Ολίγην δρόσον πεπωκώς,
Βασιλεὺς ὅπως, αἶδεις.
Σὰ γάρ ἐσι κείνα πάντα,
Ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χ' ὅποσα φέρουσιν ὥραι.
Σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων.
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θερεὸς γλυκὺς προφήτης.

Φιλέσσι μὲν σε Μᾶσαι·
 Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
 Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἶμην.
 Τὸ δὲ γῆρας ἔσε τείρει,
 Σοφέ, γηγενῆς, φίλυμνε,
 Απαθῆς, ἀναιμόσαρκε·
 Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

ΜΑ'. Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον.

Ἐδόκεν ὄναρ τροχάζειν
 Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
 Ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλυβδον
 Περί τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
 Ἐδιῶκε, καὶ κίχανεν.
 Τί θέλει ὄναρ τὸ δ' εἶναι;
 Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς

56 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ἐν ἔρωσί με πλακέντα,
Διολισθανεῖν μὲν ἄλλοις,
Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

ΜΕ'. ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
Παρά Δημνίαις καμῖνοις
Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
Ἐποίει, λαβὼν σίδηρον.
Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
Μελι τὸ γλυκὺ λαβῶσα·
Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγε.
Ὁ δ' Ἀρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
Στίβαρον δόρυ κραδαίνων,
Βέλος ἠυτέλιζ' Ἐρωτος.
Ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστίν, εἶπε,

Βαρύ· πειράσας νοήσεις.
 Ἐλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
 Ὑπεμειδίασε Κύπρις.
 Ὁ δ' Ἄρης ἀνασενάξας,
 Βαρύ, φησὶν, ἄρον αὐτό.
 Ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτό, φησί.

μς. ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλησαι.
 Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλησαι·
 Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
 Αποτυγχάνειν φιλεῖν.
 Γένος ἔδεν εἰς ἔρωτα·
 Σοφίη, τρόπος πατεῖται.
 Μόνον ἀργυρον βλέπεις.
 Απόλοιτο πρῶτος αὐτός

58 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ὅ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
Διὰ τῶτον ἔκ ἀδελφός,
Διὰ τῶτον ἔ' τοκῆες·
Πόλεμοι, φόνοι, δι' αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεθα
Διὰ τῶτον οἱ φιλεῖνες.

ΜΖ' ΑΛΛΟ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
Φιλῶ νέον χορευτάν.
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
Τρίχας γέρων μὲν ἔσι,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

ΜΗ' ΑΛΛΟ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Δότε μοι λύρην Ὀμήρου
Φονίης ἀνευθε χορδῆς.

Φέρε μοι κύπελλα θεσμών·
 Φέρε μοι, νόμους κεράσσω,
 Μεθύων ὅπως χορεύσω.
 Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
 Μέλ᾽ βαρβίτων αἰείδων,
 Τὸ παροίνιον βοήσω.

ΜΘ'. ΑΛΛΟ.

Ἄγε, ζωγράφων ἄρισε,
 Λυρικῆς ἄκχε Μῦσης·
 Φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι
 Ἐτεροπνόους ἐναύλας·
 Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 Ἰλαράς τε καὶ γελάσας·
 Ὁ δὲ κηρὸς ἀν δύναιτο,
 Γράφε καὶ νόμους φιλεῶντων.

60 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ν'. ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ὁ τὸν ἐν πότοις ἀτειρῇ,
 Νέον ἐν πότοις ἀταρβῇ,
 Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
 Τελέων θεὸς κατῆλθε·
 Ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλῳρον
 Πότον ἄσονον κομίζων,
 Γόνον ἀμπέλῃ τὸν οἶνον,
 Πεπεδημένον ὀπώραις
 Ἐπὶ κλημάτων φυλάττειν·
 Ἴν', ὅταν τέμωσι βότρυν,
 Ἀνοσοὶ μένωσι πάντες,
 Ἀνοσοὶ δέμας θεητὸν,
 Ἀνοσοὶ γλυκύν τε θυμὸν,
 Ἐσέτῃς φανέντος ἄλλῃ.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 61

ΝΑ΄. ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟ-

ΔΙΤΗΝ.

Ἄρα τις τόρευσε πόντον,
 Ἄρα τις μανείσα τέχνα
 Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
 Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης·
 Ἄρα τις ὑπερθε λευκὰν
 Ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν
 Νόος ἐς θεὸς αἰεθεῖς,
 Μακάρων φύσιος ἀρχάν.
 Ὁ δὲ νιν ἔδειξε γυμνάν·
 Χ' ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι,
 Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
 Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὰ
 Βρύον ὥς ὑπερθε λευκόν

62 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ἀπαλοχρόος γαλήνας
 Δέμας εἰς πλόον φέρσας,
 Ρόθιον πάροιθεν ἔλκει.
 Ροδεῶν δ' ὕπερθε μαζῶν,
 Απαλῆς ἐνερθε δειρῆς
 Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
 Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
 Κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθέν,
 Διαφαίνεται γαλήνας.
 Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχῆνται
 Ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς
 Δολερόν νόον μερόπων
 Ἔρως, Ἰμερος, γελῶντες.
 Χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτός,
 Ἐπὶ κυμάτων κυδισῶν,

Παφίης τε σῶμα παίζει,
 Ἴνα νήχεται γελῶσα.

ΝΒ'. ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Τὸν μελανοχρῶτα βότρυν
 Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
 Μὲλα παρθένων ἐπ' ὤμων
 Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
 Μόνον ἄρσενες πατῆσι
 Σταφυλὴν, λύνοντες οἶνον,
 Μέγα τὸν θεὸν κροτῶντες
 Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
 Ἐραλὸν πίθοις ὀρῶντες
 Νέον ἐς ζεὺς Βάκχον.
 Οὐδ' ὅταν πίνῃ γεραίος,
 Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,

64 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Πολιάς τρίχας τινάσσαν.

Ὁ δὲ παρθένον λοχήσας

Ἐρατὸς νέος ἔλυθεῖς

Ἀπαλὸν δέμας χυθεῖσαν

Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων

Βεβαρημένην ἐς ὕπνον.

Ὁ δ' ἔρας ἄωρα θέλων

Προδότιν γάμων γενέσθαι.

Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων,

Τότε μὴ θέλυσαν ἄγχει.

Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος

Μεθύων ἄτακτα παίζει.

ΝΓ'. Εἰς Ρόδον.

Στεφανηφόρος μετ' ἥρος,

Μέλπομαι ρόδον θερινόν.

Συνεταιρεῖ αὖξαι μέλπειν.
 Τόδε γάρ θεῶν ἄημα,
 Τὸ δὲ καὶ βροτῶν τὸ χάρμα·
 Χάρισίν τ' ἄγαλμα' ἐν ὥραις
 Πολυανθέων ἐρώτων,
 Αφροδισιόν τ' ἄθυρμα.
 Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
 Χαρίεν φυτόν τε μεσῶν,
 Γλυκὺ καὶ ποιῶντα πείραν
 Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς,
 Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλλπειν
 Μαλακαῖσι χερσὶ κέφαίς
 Προσάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.
 Ὡς σοφῶ τὸ δ' αὐτὸ τερπνόν,
 Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,

66 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.

Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;

Ῥοδοδάκτυλος μὲν ἦώς,

Ῥοδοπήχες δὲ νύμφαι,

Ῥοδόχρως δὲ κ' Ἀφροδίτα

Παρα τῶν σοφῶν καλεῖται.

Τόδε καὶ νοσῶσιν ἀρκεῖ,

Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,

Τόδε καὶ χρόνον βιάται.

Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας

Νεότητος ἔσχεν ὁδμήν.

Φέρε δὴ, φυὴν λέγωμεν.

Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης

Δεδροσωμένην Κυθήρην

Ἐλόχευε πόντος ἀφρώ·

Πολεμόκλονον τ' Ἀθήνην
 Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς·
 Τότε καὶ ῥόδων ἀγνητῶν
 Νέον ἔρνος ἤνθισε χθών,
 Πολυδαίδαλον λόχευμα.
 Μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος,
 Ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
 Ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
 Ἀγέρωχον ἐξ αἰκάνθης
 Φυτόν ἄμβροτον Λυαίης.

ΝΔ'. ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ νέοις ὁμίλῃην
 Ἐσορῶν, πάρεσιν ἦδη·
 Τότε δὴ τότε ἐς χορείην
 Ὁ γέρων ἐγὼ πτερύμαι.

68 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Περίμεινόν με, Κυβήβα.
 Παράδος, θέλω σέφεσθαι.
 Πολιὸν δὲ γῆρας ἑκάς.
 Νεὸς ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοι τίς
 Φερέτω ροίαν ἀπ' ὀπώρας,
 Ἴν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν,
 Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
 Δεδαηκότος δὲ πίνειν,
 Χαριέντως δὲ μανῆναι.

ΝΕ'. ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΩΝΤΑΣ ΩΔΑ-

ΡΙΟΝ.

Ἐν ἰσχύιοις μὲν ἵπποι
 Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι
 Καὶ Παρθίης τις ἄνδρας

Ἐγνώρισεν τιάραις.
Ἐγὼ δὲ τὰς ἐρῶντας
Ἰδὼν ἐπίσαμ' εὐθύς.
Ἐχθροὶ γάρ τι λεπτόν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ε 3

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ,

Ι. ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ποικιλόθρον' αθάνατ' Αφροδίτα,
Παῖ Διός, δολοπλόκε, λίσσομαί

σε,

Μή μ' αἵταισι, μήδ' ανίαισι
δάμνα,

Πότνια, θυμόν.

Ἀλλὰ τῇδ' ἔλθ' αἵ ποτε, κατ'
ἔρωτα,

Τὰς ἐμὰς αἰδᾶς αἴοις, ἅς πολ-
λά κ'

Ἐκλυες παῖρὸς δέδόμενον λιποῖσα
Χρῦσεον ἤλθες,

Ἄρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δὲ σ'
 ἄγον

Ὠκέες στρῆθοι, πτέρυγας μελαίνας
 Πυκνὰ δινεόντες ἀπ' ὥραν, αἰθέ-
 ρος διὰ μέσσω.

Αἰψα δ' ἐξίκοντο. τυ δ', ὦ μά-
 καιρα,

Μειδιάσας ἀθανάτῳ προσώπῳ,
 Ἦρέ, ὅτ' ἰδὴν τὸ πέπονθα, κ' ὅτ' ἰ-
 δεῦρο καλοῖμι.

Κ' ὅτ' ἐμῷ μάλισ' ἐθέλω γενέσθαι
 Μαινόλα θυμῷ, τίνα δ' αὖτε
 πειθῶ,

Καὶ σαγηνεῦσαν φιλότητα· τίς
 σ', ὦ

Σαπφοῖ, ἀδικεῖ;

Καί γὰρ αἰφεύγει, ταχέως διώξει
 Αἰ δὲ δῶρα μὴ δέχει, ἀλλὰ δώσει·
 Αἰ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει,
 Κ' ὅτ' ἰκελεύης.

Ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ
 λῦσον

Ἐκ μεριμνᾶν ὅσσα δέ μοι τελέσ-
 σαι

Θυμὸς ἰμείρει, τέλεσον, σὺ δ'
 αὐτὰ

Σύμμαχος ἔσσο.

II. ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Φαίνεται μοι κείνος ἴσος θεοῖσι,
 Ἐμμεν' ἀνὴρ, ὅς τις ἐναντίον τοι

Ἰζάνει, καὶ πλασίον αἰδὺ φωνέ-
 σας ὑπακχεί,

Καὶ γελώσας ἱμερόεν· τό μοι τὰν
 Καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
 Ὡς ἴδον σε, βρόγχον· ἐμοὶ γὰρ
 αὐδαῖς

Οὐδὲν ἔθ' ἤκει.

Ἀλλὰ καμμέν γλώσσ' ἔαγ'· ἂν
 δὲ λεπτόν

Αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμα-
 κεν·

Ὀμμάτεσσιν δ' ἔδεν ὄρημι βομ-
 βεύ-

σιν δ' ἀκοαί μοι·

74 ΣΑΠΦΟΥΣ.

Καδδ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέεται τρό-
μος δὲ

Πᾶσαν αἰρεῖ· χλωροτέρη δὲ ποίας
Εἰμὶ· τεθνᾶναι δ' ὀλίγα δέοισα
Φαίνομαι ἄπνης.

Τ Ι Ν Α

Τ Ο Υ Α Λ Κ Α Ι Ο Υ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α .

Ι.

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον
δένδρεον ἄμπέλῳ.

II.

Υει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὠρανῶ μέγας
Χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὕδατων
ροαί.*

Κάββαλλε τὸν χειμῶν, ἐπὶ μὲν
τιθεῖς

Πῦρ, ἐν δὲ κίρνᾳς οἶνον ἀφειδέως
Μελιχρὸν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
Μαλθακὸν ἀμφὶ γνοφάλλον*—

III.

Τέγχε πνεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ
ἄστρον περιτέλλεται,
Ἀδ' ὦρα χαλεπὰ, πάντα δὲ διψᾷ
ὑπὸ καύματος.---

IV.

--Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κύμα κυλίν-
δεται, (σον, ναῖ

Τὸ δ' ἐνθεν ἄμμες δ', αὖ τὸ μέ-
φορήμεθα σὺν μελαίνα,

Χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ.
καλὰν (ἔχει

Πὰρ μὲν γὰρ ἀντλος ἰσοπέδαν
Λαῖφος δὲ πᾶν ἀδηλον ἤδη,

Καὶ λακίδες μεγάλαι καὶ αὐτό,
Χαλαῶσι δ' ἀγκυραι.---

V.

Τὸ δὲ εὖ γε κύμα τῷ προτέρῳ νε-
ομασίχει, (ἀντλην

Παρέξει δ' ἄμμι πόνων πολλήν

Ἐπεὶ κ' ἡ ναὸς ἐμβαίνει κατακό-
ρως.---

VI. (κῶ,

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλ-
Πᾶσα δ' ἄρει κεκόσμηται σέγη,
Λαμπραῖσι κυανέαισιν· κατ' ἅν
Λευκοὶ καθύπερθεν ἵππειοι λό-
φοι

Νεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀ-
γάλματα.

Χάλκεια δὲ πασσάλοις κρυπ-
τοῖσιν (δες

Περίκείμεναι λαμπραὶ κυανί-
Ἔρκος ἰσχυροβελὲς· θώρακες τε
νέῳ λίνῳ

78 ΑΛΚΑΙΟΥ.

Κοῖλαι τε καὶ ασπίδες βεβλημέ-
ναι·

Πάρ δὲ χαλκιδικαὶ σπάθαι·

Πάρ δὲ ζώματα πολλὰ, καὶ κυπ-
πατρίδες.

Τῶν ἔκ ἐσι λαθεῖσθαι, ἐπειδὴ
πρώτιστα ὑπὸ ἔργον ἔσαμεν τόδε.

VII.

Ἰὼ Πάν! Ἀρκαδίας μεδέων κλε-
εννάς (μαῖς

Ορχηστὰ, βρόμιε, ἰὼ Πάν! ἐπ' ἐ-
Εὐφροσύναις, ταῖς αἰοδαῖς αἰεὶ
κεχαρημένος

Ενικήσαμεν ὥς ἐβελόμεθα,

Καὶ νίκην ἔδοσαν θεοί, φέροντες

Παρά Πανδρόσῃ, ὡς φίλῃν Ἀ-
θηναῖαν.

VIII.

ΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΝ
ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΑ
Υ Μ Ν Ο Σ.

Ἐν μύρτῃ κλαδί τὸ ξίφος φο-
ρήσω

Ὡς περ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
Ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
Ἰσονόμῃς τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

Φίλῳθ' Ἀρμοδί! ἔπαυτέθνηκας·
Νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν
εἶναι,

Ἴνα περ ποδώκης Ἀχιλλεὺς,

Τυδείδην τε φασὶ τὸν ἑσθλὸν Διο-
μήδεα.

Ἐν μύρτῃ κλαδί τὸ ξίφος φο-
ρήσω,

Ὡς περ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστολείτων,
Ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις, (νέτην.
Ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχὸν ἐκαι-

Αἰ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ'
αἶαν,

Φίλιπθ' Ἀρμόδιε καὶ Ἀριστολείτων!
Ὅτι τὸν τύραννον κτανέτον,
Ἰσονόμος τ' Ἀθήνας ἐποίησάτον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

II d
252

